

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vera Sapientia Virtute Et Tranquillitate Animi Enchiridion DD. Evcherii Lvgdvnensis, Martini Bracarensis, & Magni Wigonis, Antistitum

Eucherius <Lugdunensis>

Martinus <Bracarensis>

Magnus <Wigo>

Monachii, 1639

Cap. V. Res Caducas Vanis desiderijs appeti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10188

rum, id est temporalia, tanquam passerem puero, auferre, aut non dare.

C A P. V.

*RES CADUCAS VANIS
desiderijs appeti.*

I. **D**Vobis modis, cum
duæ res sunt æquales,
potest hæc maior illa
feri; aut suo proprio augmē-
to, aut socię detrimento. Hoc
posteriore modo, principes,
& potestates seculi, aut gau-
dent, aut nituntur ceteris o-
mnibus esse maiores: eorum,
videlicet deiectione, & de-
trimento; non sua, id est, cor-
poris, aut animi sui erectio-
ne,

L ne,

ne, aut augmento: neque enim, aut corpora eorum, aut mentes vlllo modo meliorantur, sed videntur sibi profecisse, & creuisse, quia illi defecerunt, & decreuerunt.

Quod si ita omnia diminuta essent, vt in nihilum redacta essent: in quo cresceret ex hoc anima, vel corpus tuum?

2. Sicut qui vult lateres, plateam præparat, vbi eos interim ponat, non vtique ibi remansuros; sed cùm exsiccati fuerint, aliò transferendos; Et ita platea illa nullis specialiter lateribus parata est, sed omnibus æqualiter, qui faciendi sunt: ita hunc locū

huma-

humanæ habitationis crean-
dis hominibus, & aliò, per-
acto suo tempore, transferen-
dis, fecit Deus. Et sicut figu-
lus aufert, vt recenter facti in
eorum succedant locum: ita
Deus morte, tanquam trans-
latione, priorum, successuris
præparat locum. Stultus er-
gò, & insanus est, qui in pla-
teâ cordis amore inhæret, ac
non potiùs, quò sit transfe-
rendus hinc, semper sollicitus
meditatur. Nec iniustum, aut
austerum videri lateribus de-
bet, cùm hinc transferuntur;
nimirum cùm hâc intentione
positi fuerint. Neque videbi-
tur, nisi his, qui se hinc neces-

sariò transferendos non cogitant, qui commune & nulli proprium, sed innumerabilibus futuris communiter deputatum, insana cupiditate, tanquam suum vendicatum proprium. Vide in hâc eâdem re aliam insaniam, nihilo minorem. Cùm enim hi lateres ferè omnes eiusdè sint quantitatis; vix tamen eorum vltimus, vnius tantùm spatio contentus est: imò eiectus, aut confractus, qui potest esse multorum laterum, vni sibi vendicat locum.

3. Quid tibi videtur de eo, qui totam intentionem suâ, & tempus impendit ad fula-

cien-

ciendam aliquam domum, quam fulciri est impossibile ex his rebus, ex quibus nil omninò fulciri potest; vel si possit, ipsæ futuræ indigent totidem futuris alijs, quot ipsa domus, quæ ex his fulcienda est: & illæ futuræ totidem, & ita in infinitum? Vita hæc, domus: fultor, tu: futuræ, temporalia, quæ nunquam in eodē statu permanent, & nec fulcire, nec fulciri omninò possunt. Longam tentationem petit, qui longam vitam petit. Tentatio est enim vita hominis super terram. Quod in suis amicis, vel parentibus non

L 3

ama-

amauit Deus, id est, potentiam, nobilitatem, diuitias, honores; non ames tu in tuis.

4. Laqueos comedis, bibis, vestis, dormis: omnia laqueus. Exsul es amore, voluptate, affectu, non loco. Exsul es in Regione corruptionis, passionum, tenebrarum, ignorantiae, malorum amorum, & odiorum. Quantum diligis te, id est, hanc vitam temporalem; tantum diligas transitoria, sine quibus esse non potes, necesse est. Et quantum spernis hanc vitam, tantum & eius fomenta. Graue est tibi, hoc, vel illud amisisse. Ne quaeras ergo amittere.

Quaer

Quærit enim amittere, quis-
quis ea diligit, & acquirit,
quæ retineri non valent. Om-
nis miseria in hoc est. Om-
nes amant aliquid princi-
paliter, vbi semper intentio-
nem habent fixam. Tu verò
quid? Ecce omnes, quasi the-
sauo inuento, arreptis mun-
di partibus singulis, singuli
intendunt, aut certè inter
plures scinduntur: ac si canis,
inter duo frustra carnis posi-
tus, ignoret, cui potissimum
appropinquet, alterum ti-
mens amittere.

§. Si hæc, in quibus con-
fidis, aut delectaris, facerent
hoc in semetipsis, irrideres

tanquam stulta : imò lugeres,
tanquam perdita. Et si om-
nes ita insaniunt : nunquid
bonum est tibi insanire ? Si
te ipsum tam immundum to-
leras : cur non quemlibet a-
lium ? Quot ea, quæ diligis
casibus subiacent ; totidem &
animus tuus. Qui hoc amat,
quod amandum non est, mi-
ser est, & stultus, etiamsi nun-
quã vel ipse, vel illud pereat.
Nunquid enim Idololatra
propter hoc tantùm miser
est, quia periturum est, quod
adorat ? Ergò non esset miser,
si illud non periret ? Certè
manente Idolo eius, miserri-
mus est adorator ; licet inco-
lumis

lumis corpore, & temporali-
bus bonis plenus.

6. Non te faciunt aduersa
miserum; sed ostendunt fuiſ-
ſe, & docent. Prosperitates
verò excæcant animum, te-
gendo & augendo miseriam,
non auferendo. Vide quo-
modo capiatur anima rebus
corporeis, & capta crucietur:
utpote in puero. Capitur e-
nim viſo paffere: quem cùm
acceperit, ſubiacet tot caſi-
bus, quot paſſer ipſe. Quo-
modo autem eſt tuta, priuſ-
quam talibus capiatur? ea
enim quæ placent, tenent il-
lam, ut poſſit aduerſis mul-
ctari. Datâ naue, flatibus fe-

L 5 reba-

rebamur, ad gaudendum, seu
dolendum, alternatione oc-
cursantium formarum.

7. Quomodo homo non
glorietur, aut superbiat de
fortitudine, vel pulchritudi-
ne, quando de infirmitate,
vel turpitudine, gloriatur?
Gloriatur enim, si vehatur
equo, aut eius turpitudine pan-
norum decore veletur: cum
potius gloriari posse videre-
tur, si equum suam ipse virtute
portaret, aut certe eo non in-
digeret; & fulgore suo vestes
ipse decoraret, aut earum sal-
tem decore non indigeret.
Hæc enim, & his similia, in-
digentiam eius, ac turpitudi-
nem

nem proestantur. Quàm libenter ostentaret homo pulchritudinem suam, si haberet, qui tam libenter ostentat alienam? videlicet in vestibus, siue pelliceis, siue cuiuslibet modi. Non minus dolendum est pro eo, qui gaudet temporalium adeptione, quàm qui amissione dolet.

Vterque enim feбри vexatur, id est, amore mundi.

C A P.